

Čo pre vás znamená toto ocenenie?

Festival Zázračný oriešok je pekná akcia. Hrozné je len to, že som oceňovaný za celoživotné dielo, alebo ako to nazvať, že už prišiel ten čas... (smiech). V každom prípade je to milé. Veľmi rád som chodil do rozhlasu nahrávať pre deti či už hrané rozprávky alebo večerníčky. Svojho času som ich načítal naozaj veľa a mal som z tejto práce vždy veľkú radosť. Najskôr som ich robil viac menej aj pre svoje deti, a teraz, keby rozhlas vyrábal, ako nevyrába, tak by som rád v tejto činnosti pokračoval. Mám už dve vnučky, takže by sa aj patrilo. Možno sa situácia zlepší. V každom prípade si cením, že si Rozhlas na mňa spomenul. V súčasnosti sa už menej nahráva, tak by sa mohlo by zdať, že sa na človeka, či na celú rozhlasovú tvorbu nejako zabudlo. Preto som rád, že si aspoň takýmto spôsobom na mňa spomenuli.

Svoj hlas ste prepožičali viacerým rozhlasovým postavám a postavičkám. Spomeniete si na takú, ktorá je vášmu srdcu najbližšia, alebo ktorá vám utkvela najviac v pamäti?

Je toho neskutočne veľa. Musel by som načrieť hlboko do pamäte. Veľmi rád si však spomínam na prácu, či skôr na zábavu pri nakrúcaní Macka Pú. Bolo to veľmi milé a som rád, že túto rozprávku prideliť mne. Pri nej som sa naozaj vybláznil a malo to aj značný ohlas. Dokonca mi niekoľko detí, či už hereckých alebo zo susedstva, priamo citovalo niektoré repliky konkrétnych postavičiek z tohto seriálu. Macko Pú bol teda asi taký najpopulárnejší.

Aký je váš vzťah k Piešťanom?

Dobrý. Až veľmi dobrý. Môj otec pracoval dlhé roky ako šéf Domu umenia v Piešťanoch, takže som za ním občas zašiel. Do Piešťan sme chodievali s divadlom aj na zájazdy. Teraz je toho však strašne málo a veľmi dlho sme tu neboli. Môj vzťah k mestu je však veľmi dobrý. Je to miesto, kde môj otec zažil záver svojej profesionálnej kariéry. Napriek tomu Piešťany až tak dobre nepoznám a už niekoľko rokov si hovorím, že by som sa možno mal nechať zavrieť do nejakého liečebného domu a popri tom spoznať viac ako len centrum Piešťan. (úsmev)